

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Nucleus Juris Canonici

Thenhaven, Bernhard

Coloniæ Agrippinæ, 1739

XVIII. Qui Matrimonium accusare possunt, vel contra illud testificari. D. 6.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63382](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63382)

Jus Canonicum, cujus est circa matrimonia & exinde consequentia definire. Vide *Nucl. Theol. Exam.* 14. n. 4. §. Porro & Dixi. *An proles genita à muliere mense undecimo post obitum mariti censenda sit legitima?* Affirmat Engel b. t. n. 7. si concurrant certæ circumstantiæ & bona mulieris apud vicinos existimatio.

EX TITULO XVIII. I. C. 3. h. t. „Parentes, Fratres & Cognati utriusque „sexûs in testificatione suorum ad matrimonium conjungendum vel dirimendum admittantur secundum antiquas „consuetudines & leges, quia unusquisque suam genealogiam tum testibus „& chartis, tum etiam exercitatione Majorum melius aliis scire laborat. Quod „verò legitur, quòd Pater non recipiatur „in causa Filii, nec Filius in causa Patris, „in criminalibus & contractibus verum „est; in matrimonio verò conjungendo „& disjungendo ipsius conjugii prærogativâ, & quia favorabilis res est, congruè „recipiuntur. Vide *L. 2. T. 10. n. 2. T. 13. n. 4. & T. 24. n. 7. & 8.*

2. C. 6. „Si post contractum matrimonium aliquis appareat accusator, cum „non prodiêrit in publicum, quando Banna in Ecclesia edebantur, tempore autem denuntiationis extra Diœcesin exi-

Ll

„ste:

„stebat, seu aliâ causâ legitimâ fuerit im-
 „peditus, ut denuntiatio non potuerit ad
 „ejus notitiam pervenire, ejus accusatio
 „debet audiri; aliàs tanquam suspectus
 „est procul dubio repellendus, nisi pro-
 „prio firmaverit juramento, quòd postea
 „didicerit ea, quæ objecerit, & ad hoc
 „ex malitia non procedat; quia tunc,
 „etiam si didicisset ab illis, qui denuntia-
 „tationis tempore siluerunt, & ideo ab
 „impetitione hujusmodi excludendi, clau-
 „di non debet eidem, cum culpabilis non
 „existat, aditus accusandi. Matrimo-
 „nium accusare seu impetere dicitur, qui
 coram competente Judice Ecclesiastico
 instat, vel pro impediendo matrimonium
 contrahendum ob impedimentum impe-
 diens aut dirimens; vel pro dissolvendo
 contractum, sive quoad thorum ob sævi-
 tiam mariti vel adulterium uxoris, sive
 quoad vinculum ob impedimentum diri-
 mens, in quo non sit dispensatum.

EX TITULO XIX. I. C. 2. h. t. „Mulier
 „pro latrocinio, furto vel alio crimine
 „viri sui, nisi ipse eam ad maleficia sua
 „trahere nitatur, & fidei suæ religionem
 „corrumpere velit, non debet ab ea se-
 „parari. Verum si conjugem suam ad
 „maleficia traxerit, mulier à viro re-
 „cedere poterit & separari, ita quòd ei

„ alteri